

Hlas Nadějkova

tradiční zpravodaj nejen pro všechny obyvatele obce a blízkého okolí

ROČNÍK XXIX/3

Cena: 10 Kč

Z OBSAHU

UDÁLOST HLASU. Nové Polyfunkční komunitní centrum Nadějkov už má za sebou slavnostní premiéru a je připravené sloužit veřejnosti. Jaký prostor sklidil největší obdiv?

STRANA 3

ROZHOVOR. Dnes už bývalý mistr světa v ledním hokeji a respektovaná osobnost slavné NHL Radek Dvořák odevzdal Nadějkovsku své srdce. Co všechno na sebe Hlasu prozradil?

STRANA 12

PALL-MALL. Nadějkovští žáci si na začátku nového školního roku užili ozdravný pobyt v Sušici, senioři svou Pěknou hodinku. A hasiči, ti si svou pílí vydobyli prestižní bronz.

STRANY 17, 20, 21

ÚVODNÍ SLOVO

Nadějkovsko? Fantastická příroda, klobouk dolů! Na vernisáž výstavy za mnou přijel do Jistebnice herec Pavel Kříž a poznával i zdejší kraj. Byl úplně rozsypaný z toho, jak je tady v té krajině nádherně. Je to zajímavé; někde v Kanadě má chalupu, ale přijede sem k nám a je z té krásy úplně hotový. My už to přitom často bereme samozřejmě a ještě jsme pomalu naštvaní, když

máme bláto na botách. A Nadějkov? To je moc hezky pojmenovaná obec. Vždycky, když jsem přicházel k té ceduli, tak to ve mně evokovalo naději. Mám něco rozdělaného a říkám si: to je nadějně. I naděje, že takhle nádherná příroda může být i jinde, je pro lidi nadějná! Tak hodně štěstí, sousedé!

**Jan Kunovský, český malíř,
rodák z Jistebnice**

Tradice plná pohody a dětských úsměvů

U hasičárny bylo o poslední srpnové sobotě znovu živo. Na to už jsou Nadějkovští ostatně zvyklí, vždyť tradiční Rozloučení s prázdninami píše svou historii více než čtyři desetiletí.

Žádná honosná akce v ostré záři reflektorů a s nákladným programem, žádné monumentální plány. Jen milé neformální setkání otevřené všem, kteří se chtějí pobavit a popovídat. „Je to takové příjemné sousedské posezení,“ potvrdila Marie Burdová z SDH Nadějkov, který spolu s obcí každoročně akci pořádá. „Kdo chce, ten může přijít, dát si pivo, klobásu a popovídat. Nejde nám samozřejmě o žádný výtěžek, jsou tu 'lidovky' ceny. A děti mají zadarmo malinovku a buřtíky,“ připomněla s úsměvem.

Právě ti nejmenší si i letos užili nejrůznější aktivity. V neustálé permanenci byl skákací hrad zapůjčený firmou Efaflex. Další zábavu jim připravily střelba lukem a ze vzduchovky, skákání v pytli, chytání „ryb“ či hod míčkem na cíl.

Marie Burdová

„Letos jsme neměli Pohádkový les, tak věřím, že si to alespoň tady děti pěkně užijí,“ poznamenala při Rozloučení s prázdninami Marie Burdová.

„V minulém roce jsme stihli obojí, jen jsme Pohádkový les posunuli z obvyklého termínu právě na konec srpna, kdy se konala i tato akce,“ dodala.

Pavel Šácha

Na ploše fotbalového hřiště se střílelo z luku na kořist v podobě bizona i ze vzduchovky na terč. Nechyběla ani sladká odměna.

Skákací hrad prošel podle očekávání ostrou zatěžkávací zkouškou. Úsměvy ve tvářích dětí ale dokázal vykouzlit i úlovek. Co na tom, že byl plastový...

Nové Polyfunkční komunitní centrum sklidilo při slavnostní premiéře chválu

Třetí zářijová sobota kalendářního roku 2021 zapsala do obecní kroniky novou významnou kapitolu. Všem Nadějkovským totiž právě v tento den otevřela své brány nová chlouba života v obci: Polyfunkční komunitní centrum Nadějkov. Příležitost prohlédnout si novotou zářící objekt Součkoviny od sklepních místností až po prostornou knihovnu v prvním patře využili pozvaní hosté i zájemci z řad veřejnosti.

Mezi osobnostmi, které přijaly pozvánku na otevření polyfunkčního komunitního centra, nechyběl ani senátor **Jaroslav Větrovský**. Víceméně strojené oficiální fráze o kráse a užitečnosti nadějkovského centra ale z jeho úst nezazněly; na první pohled bylo totiž zřejmé, že je z rekonstrukce Součkoviny spontánně nadšený. „Je to prostě fantastické, úžasné, nádherné! Jsem z toho doslova unešený, hlavně z knihovny,“ rozplýval se nad novou obecní chloubou.

Jihočeský senátor vnímá komunitní centrum v Nadějkově i jako inspiraci pro ostatní obce, které mají na svém území podobné objekty. „Nepochybně to tak je. Udělat ze staré chátrající ruiny něco tak hezkého a přínosného rozhodně není samozřejmost. Už jsem to řekl přímo při slavnostním otevření a ještě jednou to zopakuji. V tom projektu je všechno správně a není mu v podstatě co vytknout. Je tam ukázkově udělané financování, a především ten samotný ohromný nápad. Zřídit takové místo pro setkávání lidí, obzvláště v této době, kdy to není jednoduché, to je pro obec terno. Především pan starosta, a samozřejmě i další lidé, kteří mají s projektem co dočinění, odvedli naprosto skvělou práci,“ nešetřil superlativy Jaroslav Větrovský.

O oprávněnosti jeho chvály se v rámci Dne otevřených dveří mohli záhy přesvědčit i samotní obyvatelé Nadějkova.

„Můj dojem z celé té rekonstrukce je skvělý,“ nechal se slyšet **David Kozák** z místního SDH, jehož členové pomáhali i s organizací slavnostního dne. „Předtím jsem byl v Součkovině jen jednou, ale musím říct, že byla v dezolátním stavu. Prostě barák na spadnutí, který kazil dojem z celého náměstí.“

Páska je přestřižena a Polyfunkční komunitní centrum Nadějkov právě vstupuje do života obce. Tak ať jí dobře slouží...! Foto: Petra Dohnalová

„Jsem tady z toho doslova unešený. Domnívám se, že celý Nadějkov vznikem tohoto centra ohromně rozkvetl. Všem místním k tomu musím upřímně pogratulovat.“

Mgr. Jaroslav Větrovský, člen Senátu Parlamentu ČR

Rozhodně jsem nečekal, že je možné to až tak hezky předělat. Hlavně knihovna je úžasná, ta se hodně povedla,“ dodal.

I podle jeho slov posouvá nové komunitní centrum image obce zase o stupeň výš. Po vizuální stránce i z hlediska budoucího společenského života. „Jak už jsem říkal, i zvenčí to obci zase o kus prospělo. Už dřív se opravil obecní úřad, teď Součkovina. My hasiči sice využíváme ke schůzkám své prostory, takže jsme o této variantě zatím nijak zvlášť neuvažovali, ale pro místní lidi je centrum určitě využitelné a nabízí jim velké možnosti,“ poznamenal David Kozák. ▶▶▶

Už během oficiálního otevření přišlo několik občanů s nápady, jak centrum využívat, těší Arnošta Nováka

NA SLOVÍČKO SE STAROSTOU

Polyfunkční komunitní centrum Nadějkov bylo oficiálně představeno veřejnosti a nabídnuto občanům k vyžití. Prozradíte, co se vám teď honí hlavou?

Projekt připravujeme od roku 2017. Cítím radost z toho, že se povedl dokončit bez kompromisů; sice s malým zpožděním oproti původnímu plánu, ale bez navyšování rozpočtu. Ačkoliv jsem byl během rekonstrukce v objektu každý den několikrát, tak mne její výsledek po instalaci veškerého vybavení mile překvapil. Moc se mi líbí.

Posbíral jste během dne otevřených dveří nějaké zajímavé podněty či postřehy? Jaká reakce vám udělala největší radost?

Veškeré komentáře a názory byly pozitivní. Oficiálním hostům slavnostního otevření i občanům se objekt opravdu líbí. A co na tom potěšilo mě? Už během oficiálního otevření přišlo několik občanů

s vlastními nápady, jak lze centrum využívat, a ptali se, odkdy mohou začít. To je samozřejmě příjemné.

Slavnostním zpřístupněním objektu samozřejmě projekt nekončí, ale v podstatě začíná. Jaká bude nyní role obce v souvislosti s provozem centra?

Už letos na podzim má obec v plánu několik akcí, kterými chce trochu nastartovat běžnou činnost komunitního centra. Ať už vyřezávání dýní pro děti, ochutnávku vín pro dospělé, přípravu adventní výzdoby, promítání filmů a podobně. Jak už jsem uvedl, další možnosti pro jeho využívání už mají vymyšlené místní občané. Jsem přesvědčený o tom, že toto místo bude opravdovým centrem jejich setkávání. (pš)

Arnošt Novák

Den otevřených dveří komunitního centra jasně ukázal, k čemu má v příštích letech občanům sloužit. Možností setkat se s dobrou náladou v příjemném a důstojném prostředí není nikdy dost. Fota na straně: Petra Dohnalová

Jako šperk! „Knihovna už nemá sloužit jen pro půjčování knih,“ říká Petra Macháčková

Při zářijovém slavnostním otevření nadějkovského komunitního centra se těšila suverénně největší pozornost rozlehlá moderní knihovna v podkroví. A plným právem! Exkluzivní prostor nabízí mimořádně důstojné a příjemné prostředí nejen samotným čtenářům, ale je připraven i k pořádání nejrůznějších besed, promítání či tvořivých dílen pro děti.

Nové moderní vybavení, koutek pro dětské návštěvníky, několik stolků s počítači i ryzí osobitost podkrovního interiéru činí z nové nadějkovské knihovny vsutku působivou záležitost.

Pozitivní reakce jejích prvních návštěvníků udělaly velkou radost i knihovnici **Petře Macháčkové**.

„Přišlo opravdu hodně lidí včetně spousty přespolních a moc si to tu pochvalovali, což mě samozřejmě velice těší. Líbilo se jim, že je to tady celé prostornější a vzdušnější. Zaujalo je ale třeba i posezení v křesílkách a další věci,“ všimla si Petra Macháčková.

Stěhování knihovny ze sousední budovy obecního úřadu do nového prostředí trvalo bezmála dva týdny. Aby také ne, vždyť bylo potřeba přemístit na 4300 knih...!

„Měla jsem k ruce šikovného pracovníka obce Miloše Kozáka a pomáhala i Štěpánka Čapková. Miloš mi nosil bedýnky s knihami a já je pak vkládala do regálů. Musela jsem si samozřejmě předem promyslet, kam co uložím,“ popsala přesun Petra Macháčková.

Jak už bylo několikrát řečeno, nová nadějkovská knihovna skýtá pozoruhodné možnosti, a také pro samotnou knihovnici je velmi inspirativní.

„Chtěla bych tady zavést autorská čtení a různé besedy. Budeme pokračovat v činnostech s dětmi a ráda bych něco uskutečnila i pro starší lidi, třeba posezení pro ženy a podobně. Knihovna – a obzvlášť taková, jakou teď máme – už nemá sloužit jen pro půjčování knih, ale může hostit i přednášky, tvoření či další podobné akce,“ zdůraznila Petra Macháčková na závěr.

Pavel Šácha

Půjčovní doba knihovny:

Pondělí: 09.00 – 16.00

Čtvrtek: 09.00 – 16.00

Pátek: 12.00 – 18.00

Ve státních svátcích je knihovna uzavřena.

Knihovna sklidila mimořádný obdiv návštěvníků

Její součástí je mimo jiné také dětský koutek...

...a počítačový kout s internetem. Fota Petra Dohnalová

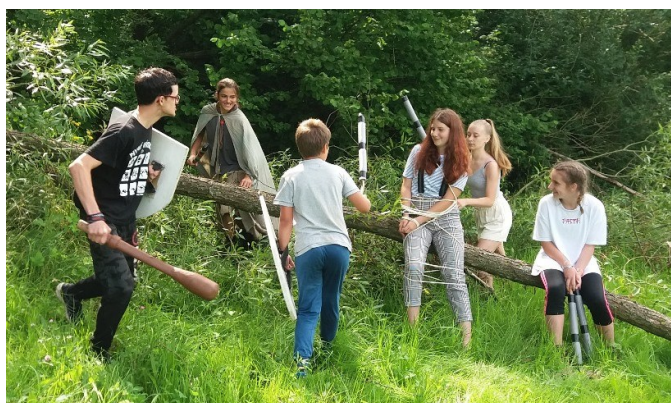
Letní tábor? Fantastická dobrodružství a zážitky, které nespláchl ani liják

Za loňský rok jsme toho kvůli pandemii bohužel nemohli prožít tolik, jako obvykle. Uskutečnilo se čtrnáct schůzek, jedna víkendová výprava, a také předvánoční výlet. I za to jsme ale rádi. A co letošní program?

Letos jsme měli tábor nedaleko Dobřemilic; na louce obklopené ze všech stran stromy a křovím, kolem které protékal potok s vodopádem (moc se nám hodil pro ranní otužování). Naše tábořiště leželo natolik blízko Nadějkova i Sepekova, že jsme se na něj vypravili pěšky. Skauti už v sobotu, aby společně s vedoucími a dalšími pomocníky postavili stany a nachystali všechno ostatní. Hobiti – náš název pro světlušky a vlčata – dorazili už na připravené tábořiště.

V poklidném nedělním odpoledni se ale zničehonic začalo něco dít: ze všech stran přicházely roztodivné postavy: elfové, hobiti, trpaslík a dokonce i lidé! Přilákala je sem narozeninová oslava proslulého hobita Bilba, který však zmizel a zanechal po sobě jen dopis o třech Prstenech moci a zloději Glumovi. Toho se naštěstí podařilo brzy vypátrat a prsteny také. Večer u ohně moudrý elf Elrond vysvětlil, že jsou dílem zlého Saurona, který se jich za žádnou cenu nesmí zmocnit. A bylo rozhodnuto, že je nutné zničit je v ohnivě hoře, kde kdysi vznikly.

Tak začalo naše dvoutýdenní dobrodružství, během kterého jsme zažili mnohé boje se skřety a přízraky Nazgûly, přechod rokle nad potokem, plížení, přepravu raněných hobitů, jízdu přes Rohanské pláně... Nechyběly však ani poklidnější aktivity jako výroba měšců z kůže, zdobení krabiček, pomoc stromovým bytostem Entům, vaření na ohni, koupání v nedalekém rybníčku, deskové hry a podobně. Součástí táborového programu bylo i procvičování různých dovedností, za které členové společenstev získávali body, a tím i vyšší hodnosti: poutník, strážce, jezdec, válečník... V závěru tábora

vše vyvrcholilo velkou bitvou u Minas Tirith a poutí tří společenstev s Prsteny na horu Orodruinu.

Prožili jsme ale i pořádnou bouři s lijákem, který načas proměnil louku v čvachtaniště s rybníčky a potok s vodopádem v dravou řeku. Nic vážného se ale naštěstí nestalo, nevyplavilo nás to.

Na fotky z našeho tábora se můžete podívat v galerii na adrese: skautnadejkov.rajce.idnes.cz.

Nový skautský rok

Naše první schůzka se uskutečnila v pátek 10. září a na závěr nechyběl piknik.

Pokud vás tedy tento článek zaujal a máte doma děti ve věku 6 – 15 let, které by mohl skauting zajímat, neváhejte a pošlete je na některou z našich schůzek. A když je to s námi bude bavit, mohou se v prosinci do našeho oddílu přihlásit.

Pro aktuální informace o termínech našich schůzek i dalších věcech můžete sledovat naše stránky:

www.nadejkov-sepekov.skauting.cz.

Anežka Černá

Napodobujme Boha v práci i odpočinku, neboť člověk je tím povinen

Vážení a milí přátelé, farníci. Můžeme si uvědomovat, že jsme prožili v uplynulých měsících mnoho dobrého. Pro některé nyní začal nový školní rok a naše země už dospěla k parlamentním volbám, a tak jsme zváni k modlitbě za moudrost a poctivost našich představitelů. Nastupuje opět nová práce. Kéž nám nebere pokoj.

Vyjádril bych chtěl vděčnost a radost z toho, že alespoň pro některé byl letní čas snad také časem odpočinku a relaxace. I těm, kteří dosud nemohli zregenerovat síly, přeji, aby si mohli pravidelně odpočinout.

Papež Jan Pavel II. kdysi uvedl, že práce je jednou ze známek, které odlišují člověka od ostatních tvorů. Člověk, stvořený k Božímu obrazu, má práci účast na díle Stvořitelově, a podle svých lidských možností je dále rozvíjí a doplňuje. Práce je také základem utváření rodinného života. Obě dvě sféry hodnot – jedna spojená s prací a druhá vyplývající z rodinného rázu lidského života – musejí být normálně spojeny a navzájem se prolínat.

Kéž ve své práci vidíme, že je to dobré dílo. Také Bůh při stvoření „viděl, že je to dobré“. A člověk může v práci napodobovat Boha, svého Tvůrce, neboť on jediný v sobě nosí zvláštní prvek podobnosti s ním. Je povinen napodobovat Boha jak v práci, tak v odpočinku, protože sám Bůh mu chtěl představit svou tvůrčí činnost v podobě práce

a odpočinku (*Srov. Laborem exercens: Encyklika Jana Pavla II. o lidské práci, 1981*). Díky patří všem, kteří se po celý rok, a obzvláště v letních měsících věnují práci s dětmi a mládeží. Ať už v rodině, ve škole, ve skautu, na letních táborech a podobně. Tato služba může být velmi náročná, ale často přináší bohaté ovoce v rozvíjejícím se životě mladého člověka. Také některé z dětí naší farnosti se zúčastnily farního tábora v Bernarticích a věřím, že pro ně toto setkání bylo povzbuzením k dobru.

Ze života našich farností vás chci informovat o tom, že probíhá hledání způsobu dalšího využívání nadějkovské fary tak, aby bylo udržitelné. A to i co se týká oprav a podobně. V kostele bychom v nadcházejícím roce rádi pokročili ke třetí etapě opravy varhan, přičemž budeme rádi za jakoukoliv finanční podporu. Také v tomto školním roce se od října budeme opět setkávat s dětmi ve školním kroužku s názvem Stopy křesťanské kultury.

Další informace o bohoslužbách a akcích sledujte, prosím, ve vývěsce u kostela, nebo na webu farnosti www.farnostjistebnice.cz.

Přeji nám všem, abychom svou práci vykonávali každý s dary a schopnostmi, které jsme dostali. Abychom viděli dobré ovoce a směřovali k oslavě života a Stvořitele.

**Hezký podzim přeje a žehná P. Pavel Němec,
administrátor farnosti Nadějkov**

Nevzdáváme to! Čajovny se znovu hlásí o slovo

Stejně jako před rokem je obtížné cokoli plánovat. Besedy připravené na loňský podzim jsme museli zrušit, ale zkusíme je uskutečnit letos. Pokud to epidemická opatření dovolí, měly by se za dodržení všech aktuálních předpisů konat v kině opět každou první sobotu v měsíci od 17 hodin. Začínáme 6. listopadu, kdy nám Tomáš Průša a Ján Krajč budou vyprávět o své pouti do Santiaga de Compostela. Na některé z dalších čajoven bychom vám chtěli představit výsledky mapování drobných sakrálních památek Nadějkovska; víte, že v katastru obce se nacházejí 4 kapličky, 56 křížů, 10 zvoníček, 7 obrázků a jedna Boží muka? Připravujeme i setkání s Ivanem Derem, který letos v létě jel na kole z Lisabonu do Prahy, a snad dojde i na povídání Veroniky a Matěje Neznalových o Myanmaru (Barmě), původně plánované na jaro 2020. Program sledujte na plakátcích, webu spolku Zachovalý kraj a facebooku Čajovny Na stezce. Těšíme se na vás, a pokud nám besedy zase nevyjdou, nevádí: vždycky se dá jít jen tak ven, do krajiny...

Olga Černá

Advokát z Prahy, který skončil na samotě u lesa. „Neměnil bych,“ říká Luboš Havel

Busíny. Samota v krásném koutě Nadějkovska poblíž Starcovy Lhoty. Místo s dalekosáhlou historií a nevšedním kouzlem. A také životní prostor rodiny Luboše Havla, šestapadesátiletého pražského advokáta, který se však rozhodl nechat hlavní město za zády a pojí ho k němu už jen praxe. Svůj domov našel právě v klidu busínské usedlosti.

Právě **Luboš Havel** pro Hlas Nadějkova odkryl zákulisí svého příchodu na Busíny i prvopočátky minifestivalu Busínská stodola, jehož rozvíjející se tradici tu před třemi roky založil.

Z Prahy na samotu u lesa

„Co mě na Busíny přivedlo? Za vším hledej ženu, a v mém případě i koně (*úsměv*)... Moje žena je totiž chová, a to metodou, která se jmenuje koňská akademie. Pokud bych to já měl letmo popsat, tak to znamená, že koně mají maximální volnost a žijí volně v přírodě. Jejich chov a ovládání neprobíhá pomocí bičů a drilu, ale motivace. Tím, že žijí v takovémto příjemném a volném prostředí, jsou uklidnění. Takže právě z tohoto důvodu jsme pro ně hledali vhodné místo, až jsme našli tady ten krásný kout. Samozřejmě; vyrůstal jsem v Praze, když jsem přijel sem k lesu, řekl jsem si 'proboha, co tady dělám?'. Ale vidíte sám, tady to všechno kolem... Neměnil bych.“

Historie místa

„Po staletí tady žil rod Busínských, až my jsme v podstatě přetrhli jejich kontinuitu. Legendy praví, že zdejší hejtmané byli spříznění s Janem Žižkou a dvakrát tady dokonce pobýval. Lípa, před kterou stojíme, má údajně sedm set let, takže tu dobu pamatuje a mohla by vyprávět. Rod se později rozdělil a jedna polovina zdejšího areálu má jiného majitele. My jsme získali tu část, která patřila Busínským. Taková je zhruba historie tohoto místa, tak jak ji znám.“

Prvopočátky festivalu

„Napadlo nás to samozřejmě až tady na místě. Hlavním cílem, který jsme tím vším sledovali, bylo dát dohromady místní lidi, abychom měli my i oni možnost navzájem se lépe poznat a setkávat se. Tahle krajina je hodně řídko osídlená, vždyť náš nejbližší soused bydlí tři kilometry daleko...! Myslím si, že se nám to nakonec povedlo a lidé sem začali

opravdu rádi chodit, což nás všechny samozřejmě velice těší.“

První ročník

„Starší generace sem přišla, protože byla zvědavá, co se s tím místem vlastně stalo. Okolí už o Busínech samozřejmě vědělo; lidé sem chodili na procházky, anebo měli s Busínskými nějaké přátelské vztahy. První ročník byl tedy především o tom, že lidé přišli víceméně ze zvědavosti. Ti mladší už ale prvoplánově dorazili za kulturou. Myslím si, že se každý ten rok povedl a lidé byli spokojení. I proto, o čem už jsme mluvili. Mohli se potkat, popovídat si a lépe se vzájemně poznat. Kultura tedy nebyl cíl, ale spíš prostředek pro tyto věci. Máme proto radost, že se tím naplnil onen cíl, se kterým jsme to všechno dělali.“

Motor festivalu? Spokojenost lidí

„Náplň festivalu jsme samozřejmě poskládali přes svoje známosti a kamarádké vazby. Také proto jsme se vyloženě žánrově nevyhraňovali, jestli to má být rock, jazz nebo jiný styl muziky. Stále mluvíme o malém festivalu; klíčovou roli hraje jeho atmosféra a prostředí, ve kterém se odehrává. Nechci, aby to znělo jak klišé, ale jsem rád, když jsou lidé spokojení a dávají vám příznivou zpětnou vazbu. To je ten motor, který nás motivuje, abychom v tom všem dál pokračovali.“

Pavel Šácha

Pohled za vrata letošní Busínské stodoly

Multižánrový kulturní festival Busínská stodola oslavil na konci letních prázdnin své třetí narozeniny. V programu, který letos svým návštěvníkům naservíroval, nechyběla žádná ze slibovaných ingrediencí. Nádherné prostředí, milá spontánní atmosféra i příjemná porce zábavy doprovázená dobrým jídlem a pitím.

Ještě před oficiálním zahájením festivalu se „pan domácí“ Luboš Havel vřele vítal se známými i dalšími návštěvníky, kteří v letošním roce na Busíny dorazili. Záhy nám představil letošní účinkující.

„Je tady s námi Zijja Band, který hraje takový jazz či blues, ale není nijak výrazně vyhraněný. Pak tady máme lokální kapelu Paradoxy z Chyšek, což je klasický bigbít. Jsme rádi, že tu jsou; naším záměrem bylo, aby sem přišli i místní lidé. No a pražská Pumpa, to je v podstatě profesionální kapela, která působí na hudební scéně možná už víc než čtyřicet let. S nadsázkou se jí říká české AC/DC. Má nového výborného zpěváka, který podle mě tu kapelu zase posunul dál,“ prohlásil Luboš Havel.

Původně plánovaný program Busínské stodoly navíc loni získal zcela spontánně nový rozměr, kdy hudební produkci doprovází i divadelní představení.

„Přiznám se, že to nebyla naše myšlenka. Na prvním ročníku festivalu tady byl herec Honza Zadražil z pražského divadelního spolku Kašpar v Celetné ulici. Hrozně se mu tady líbilo a přišel s nápadem, že by se tu dala sehrát i nějaká divadelní hra. V loňském roce jsme to tedy poprvé uskutečnili a setkala se to s obrovským úspěchem. Stodola byla úplně narvaná. Proto jsme se rozhodli s tím pokračovat,“ vysvětlil Luboš Havel.

Divadlo Kašpar tak na letošní 'Stodolu' dorazilo

znovu a přivezlo si hru Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra Jonáš a tingtangl.

Nad Nadějkovskem se od rána nevyzpytatelně střídala jasná obloha s tmavými mraky, ale v pravý čas se počasí zachovalo k festivalu milosrdně. Ani lidé – navzdory zmíněnému klimatu během dne a covidovým překážkám – svému festivalu košem nedali a na Busíny znovu dorazily bezmála tři stovky hostů. „Moc nás to těší. V prvním roce přišlo zhruba dvě stě lidí, loni už jich bylo navzdory covidu a počasí tři sta, tedy zhruba stejně jako letos. Řekl bych, že takový počet je ideální. Ani více, ani méně,“ podotkl Luboš Havel a na závěr předem pozval fanoušky festivalu na jeho příští, už čtvrtý ročník.

Pavel Šácha

Nezaměnitelnou devízou festivalu na Busínách je bezesporu jeho prostředí a sousedská atmosféra. V poklidu poklábisit, pochutnat si na dobrém pití a jídle a okusit i pořádnou porci zábavy si můžete v příštím roce přijít i vy...

Vyhodnocení fotosoutěže: První cenu si vysloužilo Bretschneiderovo ucho

Fotografická soutěž Kam až sahá Nadějkov, kterou vyhlásil Hlas Nadějkova v předcházejícím vydání na začátku prázdnin, už se dočkala svého vyhodnocení.

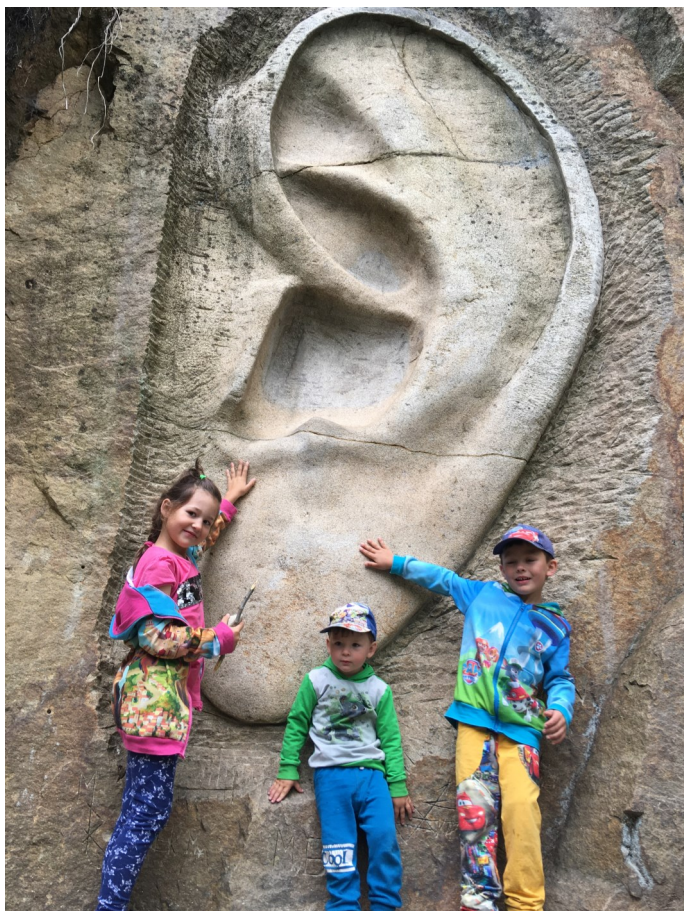
K premiérovému soutěžnímu počínu o ceny se ještě čtenáři zachovali rozpačitě a příliš snímků se v redakční torbě nesešlo. Ti, kteří se nezapojili, dostanou novou příležitost v posledním letošním vydání Hlasu. Jak už jsme předdeslali, k zisku jedné z cen v soutěži stačila maličkost: pořídit fotografii z prázdninových dnů a poslat ji na redakční e-mail, případně doručit na obecní úřad. Zde přinášíme oceněné fotografie.

1. místo: Turnovcovi: Bretschneiderovo ucho
– Národní památník odposlechu v Lipnici nad Sázavou
Cena: poukaz na služby v Parkhotelu Mozolov v hodnotě 500 Kč

2. místo: Tereza Hulanová: Chalupa Růžená a dovča na Vysočině s naší super nadějkovskou partou
Cena: prohlídka Botanické zahrady Tábor s osobním průvodcem

3. místo: Veronika Suchá-Šebková: Ahóóóóó z prázdnin na Vltavě
Cena: dvě vstupenky na vybraný druholigový zápas hokejistů HC Tábor

Informace o způsobu převzetí svých cen obdrží výherci na telefonním čísle 606 12 99 72.

Po nadějkovských stezkách a cestách

Protiepidemická omezení, která nás provázejí už přes rok, přinesla vedle řady nepříjemností i jednu pozitivní věc: máme víc času na poznávání nejbližšího okolí. Připomeňme si, jaké stezky a cesty na Nadějkovsku lákají k vycházkám.

Naučná stezka **Nadějkovsko** má dlouhou historii. Na jejím začátku stál pan učitel Bohuslav Hedvik, který se v osmdesátých letech minulého století rozhodl zdejší krajinu chránit před necitlivými rekultivacemi. Plánem na naučnou stezku se mu to z větší části podařilo. O dvacet let později, v roce 2002, byla stezka díky několika nadšencům vyznačena zelenobílými turistickými značkami a přibylo na ní 15 informačních tabulí. Vybudování stezky financoval spolek Fikar za pomoci obce a grantu Nadace Via.

Rodinná stezka se sedmi zastávkami v Řeháčkovině doplnila naučnou stezku v roce 2006. Jejím základem byl návrh studentek Fakulty cestovního ruchu Jihočeské univerzity, realizovala ji obec z grantů Jihočeského kraje a Programu obnovy venkova.

Dnes o obě stezky pečuje spolek Zachovalý kraj za občasných finančních podpory obce. V posledních třech letech byly na stezkách vyměněny poškozené texty a tabule, letos byla dokončena oprava tabulí v Řeháčkovině, na „velké“ naučné stezce spolek obnovil chybějící nebo zničené turistické značení a všechny tabule dostaly nový nátěr. Postupně přibývají také lavičky ze starých trámů, které věnovala farnost Jistebnice.

Chtěla bych touto cestou poděkovat nejen P. Pavlu Němcovi, ale i Jánu Krajčovi, Jirkovi Bendovi

Naučná stezka v Mozolově

a Tomáši Průšovi, díky nimž se lavičky dostaly právě tam, kde mají být.

Cesta na Draha vznikla v letech 2009–10 ve spolupráci Okrašlovacího spolku, Zachovalého kraje a obce. Vedle čtyř informačních tabulí u ní najdete dvě tůně, místo s ohništěm a novou lavičku u kříže na Homolích. V roce 2014 na ni péčí Okrašlovacího spolku navázala **cesta k Malejáku**, lemovaná třešňovým stromořadím. V témže roce Okrašlovací spolek zprůchodnil zarostlou **starou Kališťskou**, cestu přes pastviny mezi Kalištěm a silnicí k Pohořelici. Jde o historickou cestu, která spojovala Kaliště, Boučí a Starcovu Lhotu dávno před tím, než byly mezi nimi vybudovány silnice. Na obnovu obou cest získal Okrašlovací spolek grant Nadace Via. Obec v roce 2014 za vydatné pomoci Brťáků a dalšího grantu Nadace Via zprůchodnila **cestu na Čambulu**. Některé ovocné stromy, vysazené podle ní, vinou následujících suchých let bohužel nepřežily, chybí dokončit poslední úsek cesty a „u ledu“ zatím skončily plány na rozhlednu a sad na vrcholku Čambuly. Obec Nadějkov má ale zprůchodňování krajiny, obnovu historických cest i rozhlednu na Čambule ve svém strategickém plánu, schváleném v roce 2015. Není proto vyloučené, že na to všecko ještě dojde. Už letos na jaře se obec dva měsíce věnovala podrobnému mapování stezek a cest, které vedou většinou po obecních pozemcích, a poté se rozhodla financovat jejich nutnou údržbu.

Děkujeme a těšíme se na další spolupráci!
Olga Černá, spolek Zachovalý kraj

Tabule rodinné stezky a nová lavička v Řeháčkovině

Radek Dvořák moc dobře ví, kde má domov. A Nadějkovsko? Nedám na něj dopustit, říká

Tábor, léta osmdesátá. Po ledě zimního stadionu se prohání parta nezbedných malých kluků. Jeden z nich si vezme puk a jen tak na rozloučenou s tréninkem si ještě jednou vystřelí na branku. O několik let později se tentýž klučina, už jako velmi respektovaný hráč nejslavnější hokejové ligy světa NHL, laská se zlatou medailí mistra světa. Poprvé, podruhé, potřetí... Seznamte se, prosím: Radek Dvořák.

Dnes čtyřiačtyřicetiletého úspěšného muže mají lidé z Nadějkova a okolí za svého. Aby také ne, právě tady trávil s rodiči, příbuznými a kamarády podstatnou část svého dětství. A pokaždé, když se nyní už hokejový „vejminkář“ **Radek Dvořák** s manželkou Irenou a syny Adamem (18) a Alexem (12) vrací z Floridy do Čech, porcuje svůj čas mezi vlastní domov v Opatovicích u Hluboké nad Vltavou a právě Nadějkov. Tady bydlí jeho matka i prostřední z bratrů Dvořákových Marek. „Nedám na tenhle kraj dopustit,“ dušuje se v následujícím rozhovoru. Ale co v rozhovoru...?! Spíš v sousedském a velice inspirativním povídání pro tento Hlas Nadějkova. **Co se vám vybaví, když se řekne Nadějkovsko?** Jednoznačně dětství a nádherné vzpomínky! Můj otec pocházel ze Zvěstonína a máma je z hájovny na Větrově. Když jsem byl hodně malý, tak jsme za nimi jezdili právě tam, pak se ale děda s babičkou přestěhovali z hájovny do baráku v Nadějkově a my se vždycky vydali buď do Nadějkova, nebo do Zvěstonína. Trávili jsme tady v podstatě každý víkend a samozřejmě i prázdniny. Později, když už jsem byl zhruba pět let v Americe, si rodiče ten baráček v Nadějkově opravili a natrvalo se tady zabydleli. S tímhle krajem jsem prostě hodně spjatý a nedám na něj dopustit.

Jak často se sem momentálně vracíte?

Mamka v Nadějkově stále bydlí, stejně jako prostřední brácha. My jsme každé léto v Čechách, takže sem za nimi během léta často jezdím. Když to shrnu, tak trávíme čas buď doma v Opatovicích u Hluboké, nebo právě v Nadějkově. Vracím se sem opravdu moc rád a moje děti taky. Tábořsko je prostě moje, co si budeme povídat...

Mluvil jste o dětství a nádherných vzpomínkách. Vybavujete si nějaký zážitek, který patří k těm opravdu nezapomenutelným?

Je jich tolik, že nejde jeden vyzdvihnout. Jak už jsem říkal, když jsem byl úplně malý, tak jsme trávili čas v hájovně na Větrově, kde jsou nějaké tři chalupy. Každý den jsme byli v lese, chodilo se na čekanou...

Rodina je pro Radka Dvořáka vším

Nikdo nás nemusel hlídat. Lítali jsme pořád venku, chodili přes pastviny pěšky do Nadějkova a odtud do Zvěstonína na statek, kde byli koně a stále se tam něco dělalo, což mě strašně bavilo... Nějakých deset kilometrů kolem Nadějkova od Jistebnice po Větrov prostě nám dětem patřilo (*smích*). Už jen ten čas, který jsme tady trávili, je fakt nezapomenutelný a jsem šťastný, že jsem mohl mít takové dětství. **Životní a hokejový proud vás ale nasměroval do zámoří, kde po většinu roku žijete. Když cestujete ze Spojených států do Čech, vracíte se domů. Totéž si ale vlastně můžete říct, když letíte zpátky. Máte to skutečně tak postavené?** Na to odpovím jasně: Já se vracím domů do Čech! V Americe to беру jako druhý domov. ▶▶▶

►►► Ten život je tam trochu jiný a je to taky fajn, ale narodil jsem se a vyrůstal v Čechách. Amerika je pro nás místem, kde žijeme, děcka tam studují a líbí se nám tam. Česko ale i kluci milují. Mají tu kamarády, babičky dědy... Vždycky jsme je v tom vychovávali, a tak se sem rádi vracíme. V Americe už jsme ale hodně let, takže všechno má něco do sebe. Je to o přístupu. Když je člověk rozumný, tak si to vždycky nastaví tak, aby se cítil dobře.

Způsob života v obou vašich „domovech“ je ale hodně rozdílný. Existuje něco z Čech, co vám na Floridě opravdu chybí? A naopak, postrádáte něco amerického tady v Čechách?

Když to vezmu v globálu, ve Státech mi chybí taková ta denodenní česká mentalita. Hlavně ta naše typická sranda... Způsob života je samozřejmě dost odlišný. V Americe je všechno daleko a vlastně za vším musíte jet autem, bez kterého se prostě neobejdete. V Čechách člověk sedne do autobusu nebo na vlak a jede, anebo si pěšky zajde nakoupit, do restaurace a tak. Já navíc miluju zimu, podzim i jaro, což mi tam hrozně chybí a je třeba za tím vším cestovat letadlem. Na druhou stranu je pravda, že v Americe má každý stát něco. Létáme třeba do Caroliny, kde je taky krásná příroda a hodně se Česku podobá.

„Už když jsem v Carolině podepisoval poslední rok, věděl jsem, že to bude moje poslední sezona a pak skončím. Poslední, co jsem chtěl, aby kluci vyrostli beze mě a po pár letech vypadli z baráku, aniž bych si to s nimi užil.“

U hokeje jste zůstal i po konci aktivní činnosti. Čím se v současnosti zabýváte?

Akademie (*South Florida Hockey Academy – pozn. aut.*), kterou provozujeme, momentálně stojí a čekáme, až nám dostaví stadion, takže se teď naplno věnuju rodině. Momentálně jsem hokejový táta a s mladším Alexem, který hraje hokej, jezdím po zimákách. Adam zrovna dokončuje střední školu a řešíme, co bude dál. Vlastně si konečně užívám takový ten 'hokejový důchod'. Když jsem skončil kariéru, tak jsem se v podstatě hned vrhnul do trénování malých dětí a věnoval se tomu šest let. Tohle je první rok, kdy vlastně nedělám nic. Můžeme teď proto trávit mnohem víc času pohromadě a rozplánovat si ho tak, aniž bychom byl čímkoliv svázaní a museli se za něčím honit.

Hokejovou kariéru jste ukončil v roce 2014. Měl jste pochybnosti o tom, jestli je to správný krok? Těžké rozhodování to vážně nebylo. Už když jsem

v Carolině podepisoval poslední rok, věděl jsem, že to bude moje poslední sezona a po ní skončím. Už jsem totiž ten konec tak nějak cítil, po fyzické i té mentální stránce. Velkou roli v tom hrála rodina. Malému bylo v té době šest let a zrovna začínal hrát hokej a Adam byl ve věku nějakých jedenácti, dvanácti let. V Carolině jsem byl bez nich a už toho všeho odloučení a cestování bylo prostě dost. Poslední, co jsem chtěl, aby kluci vyrostli beze mě a po pár letech vypadli z baráku, aniž bych si to s nimi užil.

Rozmlouval vám to někdo?

Nikdo. Já se tak rozhodl a všichni za mnou stáli. Dal jsem si pak chvíli volno. Jen jsem chodit pomáhat na zimák s trénováním a zkoušel, jestli mě to bude bavit. A zjistil jsem, že je to něco, čemu bych se rád věnoval. Práce s děckama je fajn a máte hezký pocit, kdy můžete ovlivnit jejich vývoj. Jak sportovní, tak i po lidské stránce. Naplňuje mě to.

V hokeji jste dosáhl opravdu mimořádných úspěchů. Tituly mistra světa, 1260 startů ve slavné NHL... Ale přece jen, cítíte vůči své kariéře nějaký dluh?

Víte, tohle by asi bylo na delší povídání. Když půjdu úplně na začátek, vyrůstali jsme v éře, kdy byl sport takový ryzí a spontánní. Dělali jsme ho hlavně kvůli tomu, abychom byli nějakým způsobem zdatní, a hlavně se jím bavili. Celé to dětství jsme v hokeji i v životě prožili bez jakéhokoliv tlaku a nervozity. Všechno, školu i sport, jsme dělali tak nějak z radosti. Spousta lidí má stále nutkání vracet se do minulosti, ale já to nemám rád. Každá doba s sebou něco nesla a co bylo, to se nedá vrátit. Měla svoje benefity anebo taky ne, ale všechno se prostě asi mělo stát tak, jak se stalo. ►►►

Skvostnou kariéru uzavřel v dresu Caroliny Hurricanes

Radek Dvořák moc dobře ví, kde má domov...

►►► Vnímáte jako dar, kam až jste se dokázal posunout?

Mně osobně dal sport opravdu strašně moc. Nebylo to samozřejmě zadarmo a provázely to všechny ty hodiny tréninku a obětování. Mého i celé rodiny. Já byl prostě jeden z těch šťastnějších, kteří to dotáhli takhle vysoko, a nesmírně moc si toho vážím. Dostal jsem možnost reprezentovat, hrát nejslavnější ligu světa, cestovat po světě a poznat úžasné lidi, kteří toho hrozně moc dokázali. A hlavně jsem získal přátele, kamarády a skvělé partáky, na které se člověk může spolehnout. Bez nich se ve sportu ani v životě neobejdete.

Mezníků vaší hvězdné kariéry bylo hodně. První zápas v extralize, v NHL, pak debut v české reprezentaci a v neposlední řadě všechny vrcholné úspěchy? Dají se veškeré ty prožitky porovnat?

Na to se mě lidé hodně ptají, ale já skutečně nedokážu vytáhnout jeden moment, který by se něčím vymykal. Jsem člověk, který má radost ze všeho a na jakékoliv úrovni. A když vidím i jiné lidi, kteří něčeho dosáhli, nebo se dokázali poprat se svým osudem a překonali tu svoji hrbolatou cestu, tak jsem za ně šťastný. Mě osobně hnaly dál všechny úspěchy, ale i neúspěchy a porážky. I za ty jsem byl vlastně rád, protože mě posouvaly nahoru. Druhý den totiž zase vyjde slunce a zase se k vám ta radost vrátí. Jasně, stojí to úsilí a není to snadné, ale když tomu jdete naproti, tak to dokážete. V tomhle je sport výjimečný. A v životě je spousta důležitějších věcí. Hlavně se z toho nepo....

Vraťme se ale na úplný začátek. Proč to u vás na celé čáře vyhrál právě lední hokej?

To si samozřejmě moc dobře vybavuju. Můj starší brácha Marek už hokej hrál, takže jsem pořád otravoval tátu, aby mne taky vzal na zimák. Dostal jsem na nohy takové ty šlajfký, které měly na každé brusli dva nože, a vyrazili jsme na veřejné bruslení.

I za porážky jsem byl rád, protože mě posouvaly nahoru. Druhý den totiž zase vyjde slunce, a ta radost se k vám vrátí.

No a bylo to. Bez rodičů bych rozhodně nebyl tam, kde jsem. Ráno kvůli mně vstávali, vozili mne na stadion a neměli žádné víkendy, protože byl hokej. Hrozně moc toho museli obětovat.

Na co z mládežnických let si vždycky zaručeně vzpomenete?

Takhle Radka Dvořáka lidé znají. Vždy s úsměvem na tváři. Snímek je z autogramiády jeho mateřského hokejového klubu HC Tábor. Z doby, kdy ještě válel ve slavné zámořské NHL.

Všechny ty roky, které jsem v žakovských týmech strávil, si rád připomínám. Měli jsme v Táboře výbornou partu. Vůbec to byly krásné časy. Spoluhráči, spolužáci, trenéři učitelé... Vzpomínám na dva krajské tituly i spoustu krásných turnajů. A taky na každoroční soustředění ve Vimperku. To se totiž konalo vždycky první týden v září, takže nám všichni záviděli, protože jsme měli prodloužené prázdniny. Byli jsme prostě za machry...! Těch vzpomínek je vážně tolik, že by to vydalo na knížku (úsměv).

Opusťme na chvíli hokejová kluziště a přejděme do školních lavic. Jaký byl malý Radek Dvořák žák?

Ve škole to náhodou bylo super...! Jako hokejová třída jsme měli tréninky třikrát v týdnu během vyučování. Vždycky jsme kvůli tomu na hodinku ze školy zmizeli, což bylo prostě nádherný! Já jsem byl jinak samozřejmě hrozně hodný žák (smích). Ba ne, spíš tak střídavě oblačno, asi jako každý kluk. Učení mě ale docela bavilo. Hlavně, že jsem mohl být ve škole se svými kamarády. ►►►

Z nezbedného kluka, který mimo jiné vyrůstal i na Nadějkovsku na vsi, se stal mimořádně úspěšný a respektovaný sportovec i člověk. Co pro vás bylo na té dlouhé cestě tím opravdu nejdůležitějším?

Jak už jsem říkal, rozhodně podpora rodičů a všech blízkých. A později samozřejmě i mé vlastní rodiny, manželky Ireny a mých dvou synků. Právě tohle zázemí dodává člověku pohodu k tomu, abyste se mohl plně soustředit na svou práci. Víte, mít za manžela a tátu hokejistu rozhodně není lehké... A hokej? Už o tom byla řeč. Je hrozně důležité se jím bavit a dát mu opravdu všechno. Bez toho to prostě nejde. Kolikrát už bylo na stadionu zhasnuto, a já tam pořád skákal po schodech jako nějaká žába (*pobaveně*). Při všech těch hodinách extra tréninku po každém bruslení si člověk uvědomuje, co všechno to obnáší, když se chce posunout někam dál.

Po nejrůznějších sportovištích, ať už v zámoří nebo tady v Česku, se prohánějí stále noví a noví malí hokejisté a touží být jednou stejně tak úspěšní jako vy. To asi platí i pro děti, které procházely a brzy znovu budou procházet vaší akademií na Floridě...

Víc než kde jinde platí, že každý ten kluk musí být nejen dobrý hokejista, ale také člověk, který je ochotný podřídit se ve škole i na ledě daným pravidlům. Smyslem všeho je, aby děti dostali šanci

HOKEJOVÁ VIZITKA RADKA DVOŘÁKA

Trojnásobný mistr světa a dvojnásobný finalista Stanley Cupu. V NHL odehrál 1260 utkání (227 gólů a 363 přihrávek). Ve své profesionální kariéře hájil barvy týmů HC České Budějovice, Florida Panthers, New York Rangers, Edmonton Oilers, St. Louis Blues, Atlanta Thrashers, Dallas Stars, HC Davos, Anaheim Ducks, Carolina Hurricanes.

a šli si za ní. My se jim v tom snažíme maximálně pomoci a předáváme jim zkušenosti. Zajistíme jim dobré studium, bydlení, hokejovou přípravu. Od nich pak očekáváme, aby ukázali, že si tu šanci zaslouží.

Při vašich pobytech v Čechách jste pomáhal organizátorům tábořského letního kempu. Je velký rozdíl mezi dětmi tady a v zámoří?

Nemyslím si. Víte, ono je to vždycky o přístupu těch kluků a především lidí, kteří se jim věnují. Děti jsou všude stejné. Důležité je, abyste v nich dovedli vzbudit zájem a chuť pracovat.

Máte pro ně schovanou nějakou radu?

Budu se asi opakovat, ale hlavní je mít sport opravdu jako zábavu a neustále na sobě pracovat. Jak po sportovní stránce, tak i na tom, jak být lepším člověkem. A k tomu je dobré poslouchat rodiče a trenéry. Takže: bavte se sportem! Dá vám spoustu kamarádů, úžasných zážitků, a hlavně šanci něco dokázat.

Pavel Šácha

Letošní pobyt doma v Čechách si Radek Dvořák zpestřil vzpomínkovým zápasem se spoluhráči, kteří ho provázeli žákovskými roky v Táboře. „Bylo to super! Sport vytváří přátelství na celý život. Potkáte se po letech, ale jako by to bylo včera. Fakt jsme si to užili,“ prohlásil patriot Nadějkovska. Foto: Tomáš Danko

Loutky na školní zahradě a návštěva z Plánice

Minulý rok nebyl pro naše divadelní a kulturní aktivity nikterak příznivý, stejně jako pro celou naši vlast a svět.

Tak jsme tu měli na návštěvě loutkáře Kejklíře Lud'ka Richtera s manželkou Věrou Čížovskou. Na školní zahradě v době příměstského kempu provedli dva soubory krásných národních pohádek pod souhrnnými názvy *Stolečku, prostři se!* a *Hrnečku, vař!* Na ploše malého stolečku s mnoha zásuvkami a tajemstvími kouzelnicky oživaly loutky a předměty v uchvacujícím reji. Všichni jsme byli nadšeni a potěšeni nejen hrou, ale i krásným jazykem, kterým Mistr Luděk láskyplně vládne.

V sobotu 25. září nás navštívili divadelní přátelé z Plánice a zahráli komedii od Kena Ludwiga *Tenor na roztrhání*. Právě to byla první hra, kterou jsme jim předvedli v Plánici již před dvanácti lety, když vznikalo naše přátelství a vzájemné pohostinské vystupování. Obecenstva nebylo mnoho, ale až na naprosté výjimky všichni vydrželi do finišu a odměnili herce bouřlivým potleskem.

Koronavirovými opatřeními přerušené štaře s pohádkovou veselohrou *O Bedříšce a Kajetánovi* zkusíme ještě trochu dohnat. V sobotu 9. října pohostinsky vystoupíme v Křenovicích, v pátek 15. října v Chyškách a v neděli 17. října doufejme v Přeštěnici.

Dál už neplánujeme, protože zlý virus po volbách nejspíš zase vše zarazí, stejně jako loni.

Poslední dobou několik našich hereček pracuje na zachování rodu: blahopřejeme! Vyvstává nám potřeba soubor omlazovat, a než dorostou jejich ratolesti, rádi uvítáme v našich řadách nové tváře!

Zdeněk Černý

Pověsti aneb (ne)ztraceno v čase: Kámen u Plechova

Kámen je trojúhelníkového tvaru po rozměrech zhruba 120x150 cm, na kterém je vytesán křížek. Nad ním jsou písmena špatně čitelná – pravděpodobně se jedná o jméno Josef a letopočet 1886. Kámen se nachází asi 200 metrů od Plechova (u staré cesty) směrem na Starcovu Lhotu, a jen díky Františku Turnovcovi z Plechova byl nalezen a očištěn od mechu. „21. prosince 1886 se vydal Jan Stehlík z Plechova č. 2 na jarmark do Sedlčan. Cestou zpátky se posilil alkoholem a šel zkratkou ze Starcovy Lhoty do Plechova, kde ho zastihla vánice. V místě, kde leží tento kámen, umrzl. Bylo mu 54 let. Na druhý den, kdy vánice ustala, se našly stopy jen pár metrů od stavení, kde se stočily zpátky. Snad ztratil orientaci a chtěl se vrátit zpátky do Starcovy Lhoty. Proč je na kameni napsáno Josef, to je záhadou. Snad je to ten, kdo mu toto vytesal do kamene. Vyprávěl František Turnovec z Plechova

Kámen u Plechova.

PLECHOV - PÁLONKY
17. B. 2018 JIŘÍ VOČILKA

Plechov č. 2 – Turnovcovi

„V dávných dobách spal čeledín pracující na statku v Plechově v místě, kde hořela hospodářská budova. Vyběhl ven a zastavila ho hořící vrata, kde se popálil. Byl přenesen k Dolejším, a tam ho přikryli prostěradly. Ta se však na něj přilepila a při jejich snímání byl přímo stažen z kůže. Po třech dnech zemřel.“

Vyprávěl Jaroslav Dolejší z Plechova č. 1.

Tento rod je zde zapsán jako nejstarší v Plechově; již kolem roku 1600. V matrice jsem vypátral, že v roce 1667 dne 10. dubna pravděpodobně hořelo a 13. dubna zemřel Ondřej Hořejší z Plechova na popáleniny.

Napsal a nakreslil Jiří Vočílka

První krůčky novým školním rokem dovedly žáky z Nadějkova i k otevření Brány Šumavy

Po dvou měsících letních radovánek a odpočinku od školních povinností se děti znovu vrátily do lavic a v současné době už pilně vstřebávají nové poznatky a vědomosti. Také v nadějkovské škole přibýlo s prvním zářijovým dnem mezi její osazenstvo několik ryzích nováčků, kteří si však brzy osvojili všechny nástrahy i radosti školního života.

Novinky spojené se začátkem školního roku rekapituluje ředitelka ZŠ v Nadějkově Jana Průšová. „Ve škole máme nově zapsaných 17 žáků, z toho čtyři prvňáčky v prezenční výuce. Třináct dětí se vzdělává v takzvaném individuálním vzdělávání. Tito žáci absolvují výuku doma s rodiči, nebo se scházejí ke skupinovému vzdělávání v 'komunitní škole'. Děti v domácím vzdělávání po covidové epidemii stále přibývá. Je to jedna z možných forem vzdělávacího procesu. Prvňáčci, kteří usedli přímo do lavic, jsou podle Jany Průšové ve škole už téměř jako doma. „Zabíhají se velice dobře,“ pochvaluje si. „Zvykají si na chod školy a pravidla, která tady platí, a samozřejmě i na svoje nové spolužáky, i když se někteří z nich znají už ze školky. Nové je pro ně to, že jsou například na tělocviku spojení se všemi staršími dětmi, takže je kolektiv věkově hodně rozmanitý. Někdy je to pro ně možná trochu náročnější, ale na druhou stranu zase podnětnější,“ míní Jana Průšová.

Příjemné zážitky ze Sušice

Příležitost k formování kolektivu a hlubšímu sblížení dal nadějkovským školákům pětidenní ozdravný pobyt v Sušici spojený s plaveckou výukou. „Děti posilovaly svoji samostatnost a mnohé se poprvé ocitly bez rodičů. Čtyřicet hodin denně byly jen s námi učiteli a svými kamarády a spolužáky,“ informuje ředitelka nadějkovské školy. Pobytová akce ve městě, které je nazýváno bránou Šumavy, splnila svůj účel. „Adaptace dětí ve školním kolektivu byla podpořena. Děti měly řadu příležitostí dobře se poznat a skamarádit při hrách,

Nadějkovští na vyhlídce u Andělíčka - Kaple Anděla Strážce v Sušici

výletech i v bazénu. Pobyt se vydařil, počasí babího léta a krásná příroda podpořily zážitky, které si děti odvezly,“ těší Janu Průšovou.

Školní zahrada v hlavní roli

V současnosti už Nadějkovští vyhlížejí nové výzvy, které doprovodí výuku. V říjnu a listopadu se budou věnovat školní zahradě, kterou budeme upravovat díky projektu ze Státního fondu životního prostředí České republiky. Na konec listopadu a období adventu má škola naplánované aktivity žáků společně s rodiči, jako například tvořivé dílny, vánoční posezení a podobně.

„Doufám, že nám do toho nezasáhne nějaký nepříznivý vývoj epidemiologické situace a všechno se nám opravdu podaří uskutečnit,“ přeje si Jana Průšová.

Další informace nejen ke zmíněným aktivitám nadějkovských školáků přináší jejich Hlásek, který je znovu i přílohou tohoto vydání.

Pavel Šácha

Borkovická blata: panenský klenot přírody na Tábořsku. Nehostinný, avšak půvabný

Nejsou nikterak proslulá. Nejsou nijak zvlášť přívětivá. Půda se vám tam při chůzi lehce boří pod nohama a ochranu proti hmyzu byste rozhodně měli mít s sebou. Chcete-li ale poznat jedno z nejpůsobivějších míst v tábořském regionu, zcela určitě si Borkovická blata nezapomeňte zanést do svých putovních plánů.

Svérázná přírodní rezervace odmění své návštěvníky pestrou paletou vzácných druhů rostlinné i živočišné říše a je nádherná v kterémkoliv ročním období. Asi nejpodmanivější jsou blata na jaře, byť je třeba zalistovat v přírodovědných knížkách, abyste trefili tu správnou dobu „květu a vůně“. Pokud se sem ale vypravíte už nyní na podzim, kdy stromy a keře vytvářejí pestrou paletu nejroztodivnějším barev a odstínů a nad vodními plochami se tvoří tajemné chuchvalce mlhy, budete neméně okouzleni. Také proto se lidé vracejí na Borkovická blata častěji než za jinými přírodními klenoty.

Trocha historie

Svou historii začala psát před více než deseti tisíci lety. Na močálech, mokřinách a bahniskách se postupem času utvářel zcela výjimečný přírodní klenot. Rašelinné ložisko dosahovalo mocnosti čtyř až osmi metrů a není divu, že se zde už od 19. století odvíjela ruční a později i průmyslová těžba.

Unikátní flóru a faunu i průřez těžební epochou rašeliny představuje zhruba pětakilometrová naučná stezka, jejíž prohlídka zabere návštěvníkům necelé tři hodiny. Přesněji řečeno těm návštěvníkům, kteří se nenechají spoutat půvabem Borkovických blat na mnohem delší dobu...

Kde měla domov Bába z mokřin

Když v roce 2014 natáčel režisér Jan Svěrák na jihu

Čech segmenty své hudební pohádky *Tři bratři*, hledal se svým štábem po okolí i další vhodné lokality. Pohádkově tajemná Borkovická blata nakonec splnila jeho představy o sídle Báby z mokřin, jedné z klíčových postav děje, kterou tak úžasně ztvárnil Jiří Lábus.

„Mokřady, které jsou strašidelné, protože mrtvé stromy stojí ve vodě. Vypadá to jako zóna smrti. Ve skutečnosti je to přírodní oblast, kde žije řada chráněných živočišných druhů. Při natáčení jsme museli respektovat chráněné území,“ vyobrazil Jan Svěrák místo, které zvěčnilo svou roli v pohádkovém příběhu vskutku dokonale. Vždyť kde jinde by měla mít mokřadní ježibaba svůj domov...?

Sám Jiří Lábus označil toto místo za pozoruhodné a unikátní, leč nepřívětivé. Není divu, na konci jedné scény se měl proměnit v žábu a vrhnout se do vody. Jeho roli nakonec převzal dabléř, i tak se ale známý herec obával nejistých kroků na houpajících se dřevěných lávkách.

Užitečné informace

Parkoviště, které je vstupním místem do prostoru Borkovických blat, leží na kraji lesa při silniční komunikaci z Mažic do Vesců (zhruba 2 km od Mažic a 5 km jihozápadně od Soběslavi). Vstup na naučnou stezku s dvanácti informačními tabulemi, úseky s povalovými dřevěnými chodníky a popiskami vzácných druhů rostlin je zdarma. Terén je rovinný a zcela nenáročný. Borkovická blata představuje například web www.kct-tabor.cz.

Pavel Šácha

Dýně (nejen) na talíři. Znáte je dobře?

Dýně je pozoruhodná zelenina. Už jen tím, že na ni mnozí často hledí ze zcela jiného důvodu, než jen jako na zpestření jídelníčku. Díky importu amerického svátku Halloween je pro děti láková svou strašidelností; stačí jen vydlabat ten nejhrůzostrašnější obličej a uvnitř zapálit svíčku. A s trochou nadsázky umí vzbuzovat i sousedské nesváry. Vždyť kdo by nechtěl mít na svojí zahrádce tu největší tykev na vsi...!?

Především ale dokáže být vskutku delikatesní pochutinou, byť její využití vyžaduje poměrně dost času a péče. Hlas Nadějkova vám opět nabízí recepty v kontrastu: inspiraci z lidové kuchařky i z vyšších sfér gastronomie.

DÝŇÁKY (dýňové bramboráčky)

Ingredience (cca 20 malých kousků): 500 g očištěné dýně hokaido (bez semínek, slupku však ponechte), 200 g salátových brambor, 1 velká cibule, 4 stroužky česneku, 4 vejce, 100 g polohrubé mouky, 1 lžice kukuřičného škrobu), sůl, pepř, případně i majoránka, sádlo na smažení.

Postup: Umytou dýni nastrouhejte i se slupkou na jemném struhadle, stejně tak i oškrábané brambory. Promíchejte s nadrobno nakrájenou cibulí, prolisovaným česnekem i dalšími ingrediencemi a směs ihned připravte ke smažení, aby dlouho nestála. Na pánvi rozehejte sádlo (na středně silném plameni) a rozetřete těsto až do krajů na sotva centimetr vysokou vrstvu. Osmahněte po obou stranách dozlatova.

DÝŇOVÉ RIZOTO se slaninou a šalvějí

Ingredience (6 – 8 porcí): 500 g kulatozrnné rýže na rizoto, ½ dýně hokaido (případně máslové dýně – očištěné a bez semínek), velká šalotka nebo cibule, 2 stroužky česneku, 150 g uzené slaniny, 3 lžice olivového oleje, 1,5 dcl bílého vína, 1 snítka šalvěje, horký vývar (podle potřeby), 50 g másla, 70 g parmazánu, sůl, pepř.

Postup: V hrnci na olivovém oleji osmahněte slaninu a nasekanou cibuli s česnekem. Poté do něj vsypte rýži a zamíchejte, podlijte vínem a dále míchejte až do odpaření veškeré tekutiny. Do rýže následně přidejte nakrájenou dýni a nasekanou šalvěj. Postupně do hrnce zvolna přilévejte připravený vývar a za stálého míchání pokračujte zhruba 15 až 20 minut, dokud nebude rýže změkklá na skus. Během vaření pokrm podle chuti osolte a opepřete. Už do odstaveného hrnce s rizotem vmíchejte máslo a parmazán tak, aby rizoto zůstalo lehce tekuté.

Pavel Šácha

Zdravotní okénko: Proč máme konzumovat dýně?

Dýně všech druhů a tvarů, ač je mnozí stále přehlížejí, mohou potěšit naše oči i chuťové pohárky. V neposlední řadě je však jejich konzumace prospěšná i našemu zdraví. Svým složením je bohatá na vitamín E, vlákninu a betakaroten. Co se týče minerálních látek, mají dýně dostatek hořčiku nezbytného pro správné nastavení našeho nervového systému a chlubit se mohou také vyšším obsahem draslíku, který je nápomocný k podpoře a optimalizaci krevního tlaku. A věřte nebo nevěřte,

opravdovou nutriční bombou jsou dýňová semínka, která v sobě tykve ukrývají. Bohatě obsahují vitamín E, zinek a zdraví prospěšné tuky. A protože je zinek nezbytnou výživou pro vlasy a nehty, zatímco vitamín E silně zpomaluje stárnutí pokožky, věřte, že „zobání“ dýňových semínek u televize či na procházce prospívá vedle zdraví i vaší vizáži. Semínka můžete získat ze svých tykví, které je nutné je umýt, nasucho upéct a vyloupat, ale najdete je pochopitelně i v nabídce obchodů s potravinami. (pš)

Pomoc Moravě, úspěch v soutěži i zábava

Do kroniky našeho SDH Nadějkov přibýlo v uplynulých měsících několik velice významných a pozoruhodných kapitol, a to navzdory všem patáliím s covidem.

Pomáháme v regionu naší obce a v jejím okolí, ale není nám lhostejné ani neštěstí za hranicemi kraje. Proto jsme se rozhodli pomoci finančně obyvatelům oblastí Moravy, které postihlo tornádo. SDH Petříkovice uspořádal sbírku v nadějkovském obchodě, kde se nakonec vybralo 7 562 Kč. Petříkovický sbor k tomu přidal dalších 15 000 Kč, stejnou částkou přispěl i SDH Nadějkov a SDH Brtec připojil 5 000 Kč. Jsme rádi, že vybrané peníze přispějí k tomu, aby se v postiženém kraji všichni co nejdříve vrátili do svých domovů.

Máme bronz za sběr odpadu

Firma Fast kovošrot pořádala od května do června pro dobrovolné hasiče soutěž ve sběru kovového odpadu. O nejvyšší pozice se letos bojovalo opravdu do poslední chvíle. Společně s SDH Petříkovice jsme nakonec odevzdali 14,75 tun odpadu, což nám vyneslo 3. místo. Druhá pozice patřila SDH Záhoří a vítězství v letošním ročníku slavili hasiči z Lišova (22,8 tun). Za připravený železný odpad všem děkujeme a získané peníze použijeme na provoz SDH, uspořádání dětského dne, plesu a podobně.

Chvilky pro zábavu

Náš sbor společně s obcí Nadějkov uspořádal na konci srpna každoroční Rozloučení s prázdninami a jsme rádi, že po tak dlouhé době na toto velmi příjemné setkání došlo (informujeme o něm na samostatné straně).

A jaké zábavné akce pro vás dále připravujeme? V sobotu 13. listopadu od 16.30 hodin se mohou děti

ZÁSAHY SDH NADĚJKOV V ROCE 2021:

- 2. června:** odstranění nebezpečného stromu nad silnicí u Boučí
- 6. června:** proplach ucpaného propustku pod silnicí u Brtce
- 10. června:** požár automobilu v Nepřejově
- 16. června:** odstranění zlomené větve zasahující do silnice u Kaliště

Snímek z vyhlášení letošního ročníku soutěže ve sběru kovového odpadu, která vynesla nadějkovským a petříkovickým hasičům bronzovou pozici.

těšit na Svatomartinský lampionový průvod. Pokud nám to situace dovolí, rádi bychom samozřejmě uspořádali každoroční ples SDH, a to na Boží hod, tedy v sobotu 25. prosince. Termíny akcí v Nadějkově najdete na webových stránkách obce www.nadejkov.cz.

Mladí hasiči Nadějkov

V letošním roce sužovaném covidovou pandemií se schůzky mladých hasičů nekonaly. Nejistá doba plná měnících se hygienických nařízení a rozhodnutí vlády nám k nim nedávala příliš prostoru, takže jsme počkali, až se situace uklidní a rozhodli se začít se schůzkami až v září. Řada malých hasičů nám vyrostla, začala studovat, a někteří „prťouskové“ dorostli do věku, kdy unést hadici pro ně nebude problém. Sami jsme byli zvědaví, kolik se nás na první schůzce sejde (konala se po uzávěrce tohoto vydání Hlasu).

Rádi uvítáme nové členy našeho sboru, kteří se mohou kdykoli hlásit u Kamily Kozákové na telefonním čísle 777 244 502. Bereme holky a kluky již od 4 let. Máme skvělé zázemí v nové klubovně. Hřiště i hadice na tréninky jsou připravené, takže věříme, že nám podzimní počasí bude stále ještě přát a potrénujeme.

Informace a fotografie z kroužku mladých hasičů jsou umístěny na vývěsce vedle obecního úřadu.

Marie Burdová, SDH Nadějkov

Senioři si letos užili Pěknou hodinku dříve

S více než dvouměsíčním předstihem se v sále Hostince U Jandů uskutečnilo tradiční setkání nadějkovských seniorů. Tomu letošnímu patřil pátek 1. října, tedy den, na který v kalendáři připadá Mezinárodní den seniorů.

Posezení s poetickým názvem Pěkná hodinka se v Nadějkově koná každoročně. Smutnou výjimkou byl minulý rok, kdy ho překazila opatření spojená s covidovou pandemií. Právě její stín zlehounka dopadl i na letošní setkání. Zpravidla se totiž koná až v předvánočním čase.

„Měli jsme trochu obavu, aby se po volbách situace spojená s covidem opět nezhoršila a podobné akce nebyly zastaveny nebo omezeny. Proto jsme naši Pěknou hodinku spojili s Mezinárodním dnem seniorů, který připadl právě na 1. října,“ vysvětlil neobvyklý termín posezení starosta Arnošt Novák.

Nic dalšího naštěstí milou tradici nenarušilo.

Nadějkovským seniorům zpříjemnil letošní dostaveníčko harmonikář Martin Stehlík i připravené občerstvení. „Myslím si, že i když se setkání uskutečnilo nestandardně dříve, tak se podařilo a provázela ho opět příjemná atmosféra. Sami naši senioři si pochvalovali, že měli možnost se znovu potkat,“ dodal Arnošt Novák. (pš)

Jaké akce se připravují v Nadějkově?

Pátek 5. – sobota 6. listopadu.

Kominík p. Prošek bude provádět čištění komínů a spalinových cest. Objednávky jsou přijímány na obecním úřadě.

Čtvrtek 11. listopadu. Svatomartinský průvod. Sejdeme se v 16.30 hodin v Nadějkově na náměstí. Lampióny s sebou! Následně se bude podávat svařák, čaj a rohlíčky.

Sobota 20. listopadu. Tvorba adventní

výzdoby (věnec a svícny). Od 14 hodin v budově nadějkovského PKC (Polyfunkčního komunitního centra). Každý účastník si použitý materiál hradí sám. Zájemci se mohou hlásit na obecním úřadě, počet je omezený.

Neděle 28. listopadu. Rozsvícení vánočního stromku. Začátek je v 16.30 hodin. Chybět u toho nebude svařák a uskuteční se i soutěž o nejlepší vánoční perníček.

Všechno nejlepší našim jubilantům!

Červenec

Karel Bursík, Nadějkov
Eliška Štemberková, Nadějkov
Dana Votrubová, Nadějkov
Marie Plavcová, Vratšov
Daniela Fridrichová, Kaliště
Josef Votruba, Nadějkov
Taťána Šimerová, Hrochova Vesec

Srpen

Jiří Steinbauer, Nadějkov
Jaroslava Parašinová, Nadějkov
Marie Votrubová, Nadějkov
Josef Ctibor, Modlíkov
Hana Jerzová, Nadějkov
Pavel Šitner, Nadějkov

INZERCE

**Obec Nadějkov hledá
nájemce Hostince
U Jandů v Nadějkově.**

Bližší informace obdrží
zájemci na telefonním čísle
603 208 149.

Jaroslava Pince láska k fotbalu neopouští. Asi bych neměl o víkendu co dělat, směje se

Už více než třicet let si Jaroslav Pinc z Nadějkova o víkendech balí tašku, sedá do auta a míří do nejrůznějších koutů Táborska i jeho okolí za svou celoživotní láskou: fotbalem. Ve svých třiašedesáti letech patří k nestorům rozhodcovského ansámblu.

Své první krůčky s píšťalkou v ruce učinil na Písecku, a to v době, kdy ještě sám fotbal hrával za klub z Květuše, u jehož založení stál. Vášeň k fotbalu v jeho nitru nikterak neoslabuje. „Jsem rád, že jsem ještě relativně zdravý a můžu se svému koníčku stále věnovat,“ těší Jaroslava Pince.

Na úvod našeho povídání se nabízí lakonická otázka: co vás k pískání přivedlo?

To je velice jednoduché. Láska k fotbalu. S pískáním jsem začal už v době, kdy jsem ještě hrál, tuším někdy v pětadvaceti letech. No a stále mě to drží (*úsměv*)...

Jaký je tedy fotbal z té druhé strany?

Někdy je to samozřejmě o nervy... Ale vážně, záleží vždycky na hráčích a na daném zápase, jak k vám přistupují. Fotbal přináší příjemné věci, a občas i ty méně příjemné.

Na hřišti už jste toho hodně zažil. Mění se nějak okresní fotbal, konkrétně třeba chování hráčů směrem k vám rozhodčím?

Neřekl bych, že je to jiné. V každé vesnici se najde někdo, kdo se jde na fotbal vybit a vykřičet. Jsou třeba hráči, kteří si myslí, že jsou něco víc, protože přišli do okresu z vyšší soutěže. Musejí si ale uvědomit, že teď hrají třeba čtvrtou třídu a jsou stejní jako ti ostatní, a že tady se prostě hraje jinak. Tak to ale bylo vždycky.

Máte v hlavě nějaký zážitek, na který vzpomínáte obzvláště rád?

Jeden takový bych měl. Není to z okresu, ale ze zápasu, kdy jsme pískali v Chotovinách exhibici týmu televize Nova. Na hřišti tehdy byla řada osobností, které znáte z televize. To bylo fajn.

Otočte se teď na chvíli směrem k Nadějkovu. Čím vším pro vás je?

Bydlel jsem předtím právě v Květuši a v Nadějkově jsem začal stavět v roce 1986. Když jsem se oženil, chtěli jsme si někde pořídit domek. No a tady jsme se setkali s nejlepším jednáním a přístupem, co se týče parcel. Teď už jsem tedy v Nadějkově přes třicet let a zvykl jsem si tu. Jsem kluk z vesnice, takže se

pro mě vlastně nic nezměnilo. Je mi tady dobře.

Jak moc je vám líto, že se aktuálně v Nadějkově nehraje fotbal?

Mrzí mě, že se nenajdou lidé, kteří by tady hráli. Byli tu dorostenci i chlapi, ale museli se neustále někde půjčovat hráči, aby bylo dost lidí, což samozřejmě není ideální. No a děti, ty se postupně rozprchly. Některé hrají v Jistebnici, jiné v Božeticích. Nejsm jistý, jestli by se v současnosti našla osoba, která by dala v Nadějkově zase něco dohromady a o fotbal se tady starala. Já osobně – pokud se budu dál bavit pískáním – bych na to neměl čas. Příznivě to nevidím ani do budoucna. Děti, které jsou teď jinde, budou postupovat do starších kategorií tam, kde teď hrají.

Jak už bylo řečeno, blížíte se ke čtyřiceti rokům s píšťalkou v ruce. Co vás u pískání stále drží?

Už jsme o tom mluvili na začátku. Fotbal a sport obecně mám moc rád. Člověk se musí stále udržovat a hýbat, i když už popravdě moc nemůže. A asi bych ani neměl doma o víkendu co dělat (*smích*)...

Nosíte v sobě nějaké přání či dokonce sen, který byste si s fotbalem ještě rád splnil?

Ani ne. Jsem hlavně rád, že jsem ještě relativně zdravý a můžu se svému koníčku stále věnovat. To je pro mě teď nejdůležitější.

Pavel Šácha

Jaroslav Pinc toho na fotbalových trávnících hodně prožil, a jak sám prohlásil, končit zatím nehodlá.

Usnesení z červnového zastupitelstva obce

Zápis z druhého letošního zasedání zastupitelstva obce Nadějkov č. 2/2021, které se uskutečnilo 11. června. Přítomno bylo třináct zastupitelů, dva se z účasti omluvili.

Volba zapisovatele a ověřovatelů zápisu

Usnesení č. 14/2021: ZO Nadějkov schvaluje navržený program jednání a dále paní Kláru Tesařovou a Štěpánku Čapkovou jako zapisovatelky, Pavla Kříže a Jaroslava Vacka jako ověřovatele zápisu ze zasedání zastupitelstva obce dne 11. června 2021.

Pro: 11, Proti 0, zdržel se: 0

Představení projektu Pošta Partner

Usnesení č. 15/2021: Zastupitelstvo Obce Nadějkov bere na vědomí informaci o projektu Pošta partner, případnou realizaci projektu projedná na svém příštím zasedání v září 2021.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Závěrečný účet obce 2020

Celkové příjmy:	20 341 914,81 Kč
Celkové výdaje:	19 519 183,24 Kč
Výnosy:	17 005 823,87 Kč
Náklady:	15 157 808,88 Kč

Výsledkem hospodaření běžného účetního období za rok 2020 byl zisk 1 848 014,99 Kč.

Usnesení č. 16/2021: ZO Nadějkov schvaluje celoroční hospodaření a závěrečný účet Obce Nadějkov v roce 2020 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce Nadějkov za rok 2020 bez výhrady.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Usnesení č. 17/2021: ZO Nadějkov schvaluje účetní závěrku Obce Nadějkov za rok 2020 bez výhrady.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Rozpočtová opatření

Usnesení č. 18/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí rozpočtová opatření č.3/2021 ze dne 9. 4. 2021, č. 4/2021 z 6. 5. 2021 a č. 5/2021 z 10. 6. 2021 v předloženém znění.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Rozpočtové opatření č. 6/2021 k 11. 6. 2021 je v celkové výši 375 611 Kč na příjmové i výdajové straně rozpočtu. K RO nejsou dotazy.

Usnesení č. 19/2021: ZO Nadějkov schvaluje rozpočtové opatření číslo 6/2021 v celkové výši 375 611 Kč na výdajové a příjmové straně rozpočtu.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Pozemky pro individuální výstavbu

Usnesení č. 20/2021: ZO Nadějkov schvaluje zpracování územní studie na pozemek 421/14 a část

pozemku 323/1, oba k.ú. Nadějkov, a pověřuje starostu obce jednáním o směně pozemku 414/1 za pozemek 421/13, oba k.ú. Nadějkov, a dále jednáním o zrušení exekutorských zástav na pozemky 339/11,339/1 a 332/1, vše k.ú. Nadějkov, a dále jednáním s vlastníky pozemků

v lokalitě Štroufy o možné směně pozemků.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 1.

Projekty 2021

Součkovina – polyfunkční komunitní centrum

Usnesení č. 21/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí informace o přiznané dotaci z Krajského investičního fondu, pověřuje starostu obce podpisem všech potřebných dokumentů, veškeré rozpočtové změny související s realizací tohoto projektu deleguje do pravomoci rady obce Nadějkov.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Datové sítě PKC

Usnesení č. 22/2021: ZO Nadějkov schvaluje realizaci datové sítě v objektu PKC a výsledek poptávkového řízení realizovaného radou obce Nadějkov dne 3. 6. 2021, pověřuje starostu obce podpisem potřebných dokumentů a radu obce provedením rozpočtových změn potřebných k realizaci projektu.

Pro: 12. Proti: 0. Zdržel se: 1.

Komunikace Brtec

Usnesení č. 23/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí informaci o přiznané dotaci a o výsledku výběrového řízení na dodavatele projektu MK Brtec.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Oprava KD Brtec

Usnesení č. 24/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí informaci o přiznané dotaci a o výsledku výběrového řízení na dodavatele projektu KD Brtec.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Komunikace Homolská

Usnesení č. 25/2021: ZO Nadějkov schvaluje realizaci projektu MK Homolská, pověřuje starostu obce podpisem potřebných dokumentů a radu obce provedením rozpočtových změn potřebných k realizaci projektu.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Kotel Obecní úřad

Usnesení č. 26/2021: ZO Nadějkov schvaluje výměnu kotle v budově OÚ. Vyhlášení a vyhodnocení poplávkového řízení na dodavatele deleguje do kompetence rady obce, pověřuje starostu obce podpisem potřebných dokumentů a radu obce provedením rozpočtových změn potřebných k realizaci projektu.
Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Z-Box

Usnesení č. 27/2021: ZO Nadějkov schvaluje umístění Z-Boxu vpravo od bočního vchodu do budovy OÚ, pověřuje starostu obce podpisem potřebných dokumentů.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Ostatní projekty**Projekt náměstí****Střecha DPS****Nadějkovské stezky****Účelové komunikace**

Usnesení č. 28/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí informaci o uvedených projektech, případné rozpočtové změny související s projekty deleguje do kom-

petence rady obce.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Věcná břemena

Usnesení č. 29/2021: ZO Nadějkov schvaluje uzavření Smluv o smlouvách budoucích na zřízení věcného břemene 1030028809/001, Bezděkov-Písecká, NN připojení kabelem PI-001040020030/001-EPPI, Nadějkov čp. 32, úprava NN vedení a pověřuje starostu obce podpisem těchto smluv.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Pacht pozemků

Usnesení č. 30/2021: ZO Nadějkov schvaluje pachtovné zemědělské půdy na rok 2022 ve výši 3.000,- Kč za ha a rok podle výměry LPIS a bere na vědomí úpravu stávající pachtovní smlouvy.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Hlas Nadějkova

Usnesení č. 31/2021: ZO Nadějkov bere na vědomí informaci o nové podobě periodika Hlas Nadějkova.

Pro: 13. Proti: 0. Zdržel se: 0.

Pohled do přehledu služeb v Nadějkově

Ordinace lékařů**Dětská lékařka MUDr.****Anežka Veselá**

Čtvrtek: 12 – 14 hodin

Telefonní kontakt:

381 232 350 (ordinace

Tábor), 381 272 129 (ordinace Nadějkov)

Praktická lékařka MUDr. Blanka Vlčková

Úterý: 7.30 – 12.30 hodin. Čtvrtek: 7.30 – 12.30

hodin. V obou dnech od 7 hodin odběry, odpoledne návštěvy

Telefonní kontakt: 381 272 129 (ordinace

Nadějkov), 382 503 222 (informace, poliklinika

Milevsko)

Zubní lékař MUDr. Vladimír Černý (Jistebnice)

V Jistebnici ordinuje pouze v úterý. Bližší informace

na telefonním kontaktu do ordinace: 381 273 431

Pošta Nadějkov

Pondělí: 13 – 16 hodin. Úterý: 8 – 11 hodin. Středa: 13 – 16 hodin. Čtvrtek: 8 – 11 hodin. Pátek: 13 – 16 hodin

Sběrný dvůr

Středa: 13 – 19 hodin. Sobota: 9 – 13 hodin

Kontaktní osoba: Arnošt Novák (tel. 603 208 149)

Kadeřnictví Žaneta Grymová

Telefonní kontakt: 607 977 809

Potraviný a smíšený zboží**Unispol Jana Dvořáková**

Pondělí, středa, čtvrtek, pátek: 6.30 – 12, 13 – 16.30 hodin. Úterý: 6.30 – 12 hodin. Sobota: 7.30 – 11 hodin. Neděle: zavřeno

INFORMACE K HLASU: Své příspěvky můžete posílat na adresy uvedené v tiráži, případně vhodit do schránky na budově obecního úřadu. Mohou být zveřejněny v Hlasu Nadějkova i na webových stránkách obce. Uzávěrkou pro poslední letošní vydání je středa 24. listopadu. Inzerce: pro místní zdarma, pro ostatní činí jeho cena 15 Kč/řádek a 300 Kč/stránka. Předplatné si můžete domluvit na tel. 381 272 117 či prostřednictvím e-mailu na adrese: hlasnadejkova@nadejkov.cz. Za vaše dosavadní i budoucí příspěvky do Hlasu Nadějkova, případně i podněty, návrhy či připomínky redakce předem děkuje.

Hlas Nadějkova, neperiodická tiskovina vydávaná obcí Nadějkov. Adresa: náměstí Prokopa Chocholouška 6, 398 52 Nadějkov. Obecní web: <http://www.nadejkov.cz>. Telefonní kontakt: 381 272 117. E-mail: hlasnadejkova@nadejkov.cz. Facebook: Nadějkov. Redakce: Pavel Šácha, Petra Macháčková, Štěpánka Čapková, Klára Tesařová. Reg.č. MK ČR E 13168. Vydáno v nákladu 130 kusů. Cena: 10 Kč.